

principper og procedurer på den nyere tids kulturhistorie.

Spørgsmål 53:

»Vil ministeren indhente oplysning om, hvilke erfaringer museerne har om arbejde for børn og samarbejde med børn (udstillinger for børn, udstillinger arrangeret sammen med børn, aktiviteter som »Fastelavn i gamle dage«, »Jul i gamle dage«, »Da Peter fyldte 5 år i 1909« etc.). Der tænkes ikke her på samarbejde gennem besøg af skoleklasser, men på andet samarbejde. Vil ministeren være indstillet på i loven at understrege museernes forpligtelser over for børn?«

Svar:

Statens museumsnavn har i anledning af spørgsmålet udsendt en rundspørge til museerne og har modtaget et omfattende svarmateriale, hvoraf det fremgår, at der allerede under den gældende museumslov foregår et meget stort arbejde for og i samarbejde med børn rundt om på landets museer.

Der medsendes kopier af et svar fra henholdsvis et kunstmuseum, et kulturhistorisk museum, et naturvidenskabeligt og et specialmuseum, der belyser den bredde, denne formidling har, og de problemer, der er knyttet dertil.

Det er et gennemgående træk i besvarelsene, at museerne ønsker at bevare den høje kvalitet i formidlingen, som de kan give qua deres funktioner som forskningsinstitutioner, også når det gælder formidling til børn, og at denne altså skal indgå som en integreret del af museets virksomhed og ikke udskilles som en særlig aktivitet. Mange museumsfolk har også en bevidst holdning til museet som et sted, hvor generationerne kan mødes og fin-

de fælles oplevelser og derved modvirke den tendens til opdeling i børne-, voksen- og ældregrupper, som vi ser i hverdagen.

En gennemgang af materialet viser, at børneaktiviteterne fortrinsvis er knyttet til de udstillinger, som museerne har ment kunne interessere dette publikum. Udstillingerne gøres tilgængelige og levende ved særlige rundvisninger, udarbejdelse af emneark og opgavesæt, som børnene kan arbejde med og snakke med museets personale om, ved at museumsgenstande tages ud af montrene, så børnene får lov til også at røre ved dem og opleve dem med alle deres sanser. Endelig får børnene mange steder lov til selv at prøve at fremstille de ting, de ser (spinde, karte, væve, forme lerkrucker, hugge flint osv.), ligesom museets verden forsøges levendegjort gennem spil, dukketeater o.lign. På flere museer har man desuden forsøgt at inddrage børnene og deres erfaringer i selve museumsarbejdet ved at lade dem deltage i interviewundersøgelser, ligesom tegnekonkurrencer er hyppigt brugt.

Det skal bemærkes, at man ved udvælgelse af egnede udstillinger ikke blot stopper ved de helt oplagte emner som »Jul i gamle dage« eller »Barn på landet«, men man forsøger også at formidle vanskeligere ting, f.eks. »Hvad er salt i grunden«.

Af de indgåede besvarelser fremgår det endvidere, at de specielle børneaktiviteter er meget ressourcekrævende, og dette kan være medvirkende til, at man ikke kan gennemføre sådanne aktiviteter i det ønskede omfang.

På den ovennævnte baggrund er det museumsnavnets opfattelse, at der ikke er behov for i selve loven at understrege museernes forpligtelser over for børn, og jeg er for mit vedkommende enig heri.